

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΖΩΣΙΜΟΥ

Ψαλλομένη τὴν 10' Ἰουνίου

Ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἱερεῦσι καὶ Πνευματικοῦ Πατρὸς Αἰδουσιμωτάτου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

Ἱερέως καὶ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Σὺ δὲ μένε, ἐν οἷς ἔμαθες, καὶ ἐδιδάχθης, παρὰ τίνος ἔμαθες.

Μηδεὶς εἰσέλθῃ πειράζων τὴν πίστιν τὴν ἀμώμητον.

• Κληρὸς Ὁρθόδοξος χλιαρὸς τῇ πίστει.

ΑΘΗΝΑΙ 1927

Ἐκδοθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἐκ Σωζουπόλεως καὶ Ἀπολλωνίας ἱεροψάλτου Ζηνοβίου Γ. Σουρμελίδου ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ ἔτος 1910,

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΥ ΖΩΣΙΜΟΥ

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύρις ἐκέκραξα στίχ. 6. Ἦχ. Α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμ.

Νῦν ἡ σεβάσμιος μνήμη, τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἡμᾶς συναγαγοῦσα, εὐφημῆσαι προτρέπει τὰ τρόπαια τοὺς ἀθλοὺς καὶ τὰς λαμπρὰς ἀριστείας, ἐν ἁσμοῖν, ἐν τῇ παρούσῃ ἐσπέρᾳ καὶ τῇ νυκτὶ, ἀθλητικώτατε Ζώσιμε.

Ἀποτμηθεὶς διὰ ξίφους, πάσας ἐξέτεμες τὰς μηχανὰς τοῦ πλάνου τοῦ δολίου Βελίαρ, ὡ Ζώσιμε θεόφρων, διὸ πιστῶς, τὴν σὴν μνήμην γεραίροντες, ῥῦσαι παγίδων, τῶν τούτου, ταῖς πρὸς Θεόν, εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ προθύμως, δεῦτε συνέλθωμεν, Ζωσίμου τοῦ γενναίου, καὶ λαμπρῶς εὐφρανθῶμεν, αὐτὸς γὰρ ἐστιάτω ὑπάρχει ἡμῖν, τοὺς πιστῶς προσιούσιν αὐτῷ, καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλάττει ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτους ἱκεσίαις σου.

Πλ. Β'. Δόξα Πατρί.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ ἔνδοξος μνήμη σου, Ζώσιμε πολυάθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους πρὸς εὐφημίαν, καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅθεν προστρέχοντες ἐν τῇ σορῷ τῶν Λειψάνων σου, ἱαμάτων χάρισμα λαμβάνομεν, καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σωτῆρα Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξάζοντες,

Καὶ νῦν.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Εἴσοδος. Τὸ φῶς Ἰλαρόν. Τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφίας οὐ κατισχύει ποτὲ κακία. Ὃς φυλάσσει τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ σῶζει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ καθ' ἑαυτὸν ἀποθάνει. Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανείζει Θεῷ· κατὰ τὸ δόγμα αὐτοῦ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ. Παῖδευσεν τὸν υἱὸν σου· οὕτω γὰρ ἔσται σοὶ εὐελπίς. Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπὶ γῆρας. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου ἐπικρατήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Καρπὸς ψυχῆς ἐλεημοσύνη, ἡ δὲ προσευχὴ ἄνευ ἐλεημοσύνης ἄκαρπος ἐστὶ· κρεῖσσον δὲ πτωχὸς δίκσιος ἢ πλούσιος φιλάργυρος. Κακόφρων ἀνὴρ πολὺ ζημιωθήσεται. Ἐὰν ἐλέγξης ἄνδρα φρόνιμον, νοήσῃ αἰσθησιν, πρὸς διόρθωσιν· ἔλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσῃ σε, μὴ ἔλεγχε κακοῦς, ἵνα μὴ μισήσῃ σε: Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἀγίων σύνεσις.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱὲ μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκ-

λόου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγεί δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν· κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲ πονηρόν, εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι, τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ· Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλαιον ἐπὶ γλώσσης φέρει. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλοί, καὶ αἱ τρίβιν αὐτῆς μὴ τηρῶνται. Σοφίας οὐ μήποτε ἰσχύσει κακία.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖτε, ἐν δὲ πλατείαις παρρησίαν ἄγει. Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει· Ὡς μὴ παραρρόης τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζῇ σὴ ψυχὴ καὶ χάρις ἐπὶ τῷ σὺ τράχηλῳ, ἔσται δὲ ἱασις ταῖς σαρκί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου, ὃ δὲ ποῦς σου, οὐ μὴ προσκύψῃ· ἔαν γὰρ πάθῃ ἄφοβος ἔσῃ. Ἐὰν καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσῃς· ὃ γὰρ Κύριος ἔσται πρὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ἐγείρει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπόσχου εὐ ποιῶν ἐνδεεῖς ἡνίκα ἂν ἡ χεὶρ σου ἔχῃ

βοηθεῖν· μὴ εἴπῃς ἐπανελθεῖν ἐπάναναγκες, καὶ αὔριον σοὶ δώσω δυνατοῦ σοι ὄντος εὐ ποιεῖν. Ἀκάθαρτος ἔναντι Κυρίου, πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις ἐνεδρεύει. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Μεταμορφώσεως. Ἦχος Β'.

Ὁ φωτὶ σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας εἰς ὅρος ὑψηλὴν μετεμορφώθης Ἀγαθέ, δεῖξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμου λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διὸ βοῶμεν εὐσπλαγχνε Κύριε σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἦχ. Α'.

Ἀγῶνα καλὸν ἡγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου Ζώσιμε, διὸ ἐν τοῖς ὑψίστοις, μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου εἰληφῶς τὰ ἄνω βασίλεια, ἀλλὰ πρέσβευε συμπόλιτα θεσπέσιε, δωρηθῆναι ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος. Ἦχος Β'.

Αἱμάτων τοὺς κρονοὺς τὸ σῶμα βάψας ἀκινδύνως διήλθες τὴν τοῦ Μαρτυρίου ὁδὸν παμμακάριστε Ζώσιμε, ὅθεν καὶ ἰσχύν τὴν ἔνθεον περιζωσάμενος, τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας μηχανουργήματα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχ. Δ'.

Αἶνος τῷ Θεῷ ἐκ χορείων χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Ζώσιμε πολυάθλε, σὺ γὰρ ὥφθης ἀκραιφνῆς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς

πίστεως φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι τῶν εἰδόλων
τὰς μορφάς, καὶ νῦν προσειρείσθης τῷ φέγγει τῆς
Τριάδος καταπυρσέων ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς
πρεσβείαις σου. Ἦχ. Δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες ἀσματικὴν ὑμνωδίαν, τῷ
ἀναστάντι ἐκ τάφου Χριστῷ προσάξωμεν : Σήμε-
ρον γὰρ ἔαρ νοητὸν ἀνέτειλεν ἡμῖν περκάζον
ἄνθη τὰ λογικά, ἡ παγκόσμιος μνήμη, Ζωσίμου
τοῦ μάρτυρος, οὗτινος τὰ στίγματα ἀνανεοῦντες
κομιζόμεθα ἱαμάτων πηγάς. Αὐτὸν καὶ νῦν ἱκε-
τεύσωμεν τοῦ πρεσβεῦειν τὸν κόσμον καὶ σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Ἦχος Β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες συνελθόντες ἀνα-
δήσωμεν ὡς ἄνθει ταῖς εὐφημίαις, Ζώσιμον τὸν
Θεοστεφῆ, καὶ ἀήττητον Μάρτυρα. Οὗτος γὰρ ἐν
ταῖς θλίψεσιν τῆς ἀθλήσεως τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι
ἐνδυναμωθείς τὸν πτερνιστὴν κατεπάτησε δρά-
κοντα, καὶ τελέσας ἀνδρικῶς τὸν δρόμον τοῦ μαρ-
τυρίου, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐνεδύσατο, τὸν ἀ-
μαράντινον τῆς δόξης, καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς σὺν
Ἀγγέλους χοροδατῶν στεφηφόρως Κυρίῳ πρε-
σβεῦει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Ἀδιόδευτε πύλη μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐ-
λογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις
ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα
σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ Ἀπόστιχα. Ἦχ. Α'. Τῶν Οὐρανίων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν
ἀθλητὴν τὸν μέγαν, καὶ γενναῖον ὀπλίτην, Ζώ-
σιμον τὴν πᾶσαν τὴν τοῦ ἐχθροῦ, δυναστείαν πα-
τήσαντα, τούτου βοῶντες ἐν πίστει ὑπὲρ ἡμῶν,
τὸν Χριστὸν Μάρτυς ἱκέτευε. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ.

Τὸν ἀριστεὰ τὸν θεῖον, καὶ ζηλωτὴν τοῦ Χρι-
στοῦ, τὸ τῆς ἀγνοίας κάλλος, τὴν πηγὴν τῶν
θαυμάτων Ζώσιμον τὸν μέγαν, πάντες πιστοί, ἐν
ὠδαῖς εὐφημήσωμεν, ἀγιαζόμενος σώματα καὶ
ψυχὰς ἐν τῇ μνήμῃ τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ.

Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου χαίρει, ἡ σὴ πατρίς ἀθλητά,
καὶ συγκαλεῖται πάσας, τὰς τῶν πιστῶν τὰς χο-
ρείας Ζώσιμε τρισμάκαρ, τελέσαι τὴν σὴν, φω-
τοφόρον πανήγυριν, ἧς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες
ἀσμετικῶς, εὐφημοῦμεν τοὺς ἀγῶνας σου.

Δόξα. Ἦχ. Δ'.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικὴν
χορείαν, ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν Ζώσιμον τὸν
ἐνδόξον, σήμερον γὰρ ὡς ἑσφόρος ἀνέτειλεν ἡ-
μῶν, καὶ καταφωτίζει τὰς διανοίας τῶν πιστῶν,
τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἐπιτελούντων τὴν μνή-
μην αὐτοῦ τὴν σεβάσιμον. Καὶ νῦν.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρή-
σασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματήσαντα,

καὶ τὸ ὑμέτερον φῶραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον, ἀλλ' οἰκτείρησον τάχει καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Τὸ νῦν Ἀπολύεις καὶ τὸ Ἀπολ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος ὠραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι τῷ οὐρανίῳ Βασιλεῖ ἀοιδίμε Ζώσιμε· ὅθεν οὖν Ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις ᾄδως τῇ Τρισαγίῳ καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ, διδ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς σῶζε τοὺς δούλους σου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον Α'. Στιχολ. Κάθ' Ἦχ. Α' Τὸν τάφον σου.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκβοῶν, τοὺς ἐχθροὺς ἐν σταδίῳ, αὐτόκλητος πάρειμι, ἐναθλῆσαι στερρότατα· ὅθεν κλίνας σου περιχαρῶς τὸν αὐχένα ὑποπίδεξαι τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ βῆμα σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινά, ἀλλ' αὐτὲς Ἐλεήμων, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ρῦσαι Δέσποτα τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξιώσον ἐκ δεξιῶν σου με στήναι Κριτὰ δικαιοσύνη.

Μετὰ τὸν Β'. Στίχ. Κάθισμα Ἦχ. ὁ αὐτός.

Εὐφύχως τὸν καλὸν διανύσας ἀγῶνα, ἐνίκησας ἐχθρὸν τὸν πολέμιον Μάρτυς, βραβεῖα καὶ θαύ-

ματα, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος, ὅθεν ἅπαντα ἡ τῶν ἐθνῶν Ἐκκλησία μακαρίζει σε ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ συμφώνως θεῖε Ζώσιμε.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Προστάτην πρὸς Θεόν, κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν Σεμνή, τῷ Ἀγίῳ Ναῶ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ ἀειπαρθένε· ρῦσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν δαιμόνων κακίας, καὶ ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Μετὰ τὴν Γ' Στίχ. ὁ Πολυέλεος ὁ αὐτὸς Ἦχος.

Ἀνδρεία τὴν ψυχὴν ὠπλισμένος, θεόφρον ἐξέδωκας σαυτόν, εἰς ποικίλαις βασάνους, τῷ πόθῳ φλεγόμενος, τοῦ δεσπότου σου Ζώσιμε, ὅθεν ἤλεγξας τὴν τῶν τυράννων μανίαν, καὶ τὸν στέφανον παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω τῆς νίκης Πολύαθλε.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἰκτερον αὐτὴν ὑπὸ πληθους πταισμάτων, εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ᾧ με, τῇ φοδερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων φρικτῆς ἀποφάσεως.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Δ'. Ἦχου. Ἐκ νεότητός μου καὶ τὸν Στίχον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος εἴ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πῶς δύσκολόν ἐστι, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν,

Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ. Ἦρξατο δὲ ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολούθησάμεν σοι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς, καὶ μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι. Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο.

Ὁ Ν. Δόξα ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ Ἰδιόμελον εἰς Ἦχον Πλ. Β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτίσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραῖζομένη, Ζώσιμε βοᾷ

σοι, θεράπων Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότητε, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Καὶ ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Κανὼν τῆς Θεοτότου, καὶ τοῦ Ἀγίου Ἦχος Δ'.

Ὡδὴ Α'. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ὡς ἄστρον πυρσοφανές, ἀνέδειξε Χριστός, ἐν ὕψει σε, καὶ καταυγάζεις ἅπαντας ἡμᾶς τοὺς πιστῶς, ἀνυμνοῦντας σε ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ Ζώσιμε παμμακάριστε.

Δόξα Πατρί.

Σωθῆναι τοὺς τὴν σεπτὴν σου σήμερον μνήμην γεραίροντες, ἀπὸ παντοίων Ζώσιμε δεινῶν καὶ κινδύνων, καὶ θλίψεων, τὸν εὐεργέτην Κύριον νῦν καθικέτευε πανένδοξε. (Καὶ νῦν).

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὡδὴ Γ'.

Μνηστεύεται σε Χριστός, ἀντὶ χιτῶνος τῶν παθῶν δόξῃ σου καταστολὴν δωρούμενος καὶ ἀναγεννήσεως ἔνδυμα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ,

Ὁ βίος σου φωταυγῆς τοὺς ἐναρέτους ἀοτραπὰς ἔλαμψε φωταγωγῶν Ζώσιμε, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίρόντας.

Δόξα Πατρί. Καὶ νῦν.

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν, Πάναγνε ὑπερφῶς σάρκα ἐκ σοῦ προσλαβὼν ἡμψιάσατο.

Αἴτησις. Ὅτι.

Κάθισμα Ἦχ. Γ'. Θείας πίστεως.

Λίθος τίμιος τῆς Ἐκκλησίας, φυλαττόμενος,

ἐν τοῖς ταμίαις, τοὺς οὐρανίους γέγονας Ζώσιμε, τοὺς προσκυνοῦντας τοὺς λίθους διήλεγξας, καὶ Μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.
Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἀνανθρωπήσας μεμνήνηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμον, μόνος Κύριος· Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ Δ'. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παριστάμενος ἐνώπιον τῶν τυράννων, τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα πίστει ἀδιστάκτω Ζώσιμε ὠμολόγησας, καὶ χαίρων ἐνήθλησας· ὅθεν εὐσεβῶς σὲ γεραίρωμεν.

Ἀναρτώμενος ἐν ξύλῳ γενναιοφρόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέφερες Μάρτυς ἀθλοφόρε, πάθος γὰρ εἰκονίζεις τὸ θεῖον καὶ ἄχραντον, δέ σου τὴν εὐπάθειαν εἵρικας.
Δόξα.

Ἰατρεῖον ἀναδέδεικται, πάσης νόσου, τὸ ἱερὸν σου τέμενος, πίστει τοὺς φοιτῶσι, καὶ ταῖς ἀριστεραῖς σου, ἐν τούτῳ γεραίρουσι Ζώσιμε παμμάκαρ θαυμάσιε.
Καὶ νῦν.

Νοερῶς σε ὁ Προφήτης προσεθώρει, ὅρος σεμνῇ κατάσκιον, ἐξ οὗ ὁ δεσπότης ἀληθῶς ἐπέφανε

σαρκὸς ὁμοιώματι, σώζων ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον.
Ὡδὴ Ε' Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ὡ γνῶμης εὐθεοῦς καὶ ὦ γενναίου φρονήματος· ὦ πίστεως θερμότητος τοῦ σεπτοῦ ἀθλοφόρου, δι' ἧς Θεοῦ ἐπέτυχε.
Δόξα Πατρὶ.

Ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τοῦ πανσόφου κηρύγματος· ὦ πίστεως θερμότητος τοῦ σεπτοῦ ἀθλοφόρου, δι' ἧς Θεοῦ ἐπέτυχε.

Ὁ θεῖος ποταμὸς προσελθὼν ἐκ καρδίας σου κατέκλυσε τοὺς χειμάρρους τῆς ἀπάτης καὶ φρένας πιστῶν Ζώσιμε ἠδρευσας.

Κατεύθυνον ἀγνὴ τὴν εὐχὴν τοῦ ἱκέτου σου, πρὸς Κύριον, τὸν Υἱόν σου, ἵνα εὕρω τὴν λύσιν, τῶν πολλῶν παραπτώσεων.

Ὡδὴ σι'. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύσον μου τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, πρεσβεῖαις σου ὡς γὰρ ἀήττητος μάρτυς παρρησίαν ἔχεις, τὸν Δεσπότην, καὶ γενοῦ μοι, καταφυγὴ καὶ σκέπη Ζώσιμε.

Ενίκας προθυμία, συντόνως τοὺς ἄφρονας, ἐπὶ Σταυροῦ ἠπλωμένος, τοὺς ἡλούς μάκαρ ἐμπισαρμένως εἰκονίζων, τὸ σωτήριον πάθος τοῦ πλάστου σου.
Δόξα Πατρὶ.

Ὁνυξι σιδηροῦ σου τὰ σπλάγχνα κατέξανεν ἀληθῶς· ὁ διώκτης, ἀλλ' αὐτὸς εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα μετὰ δόξης ἐναπέθου Ζώσιμε ἔνδοξε.

Καὶ νῦν.

Στόματι λογισμῶ καὶ καρδίᾳ Πανάχραντε, σὲ

Θεοτόκον κηρύττω, διὰ σοῦ Θεῷ γὰρ προσκατη-
λάγην ἀπωσμένος παραβάσει τὸ πρὶν τοῦ προπά-
τορος. Αἴτησις Κοντ. Ἦχ. Β'.

Τῆς πλάνης τεμὼν τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει σου,
καὶ νίκης λαβὼν τὸ στέφος τῇ ἀθλήσει σου, τοὺς
Ἀγγέλους ἐνδοξε συναγάλλει Ζώσιμε πολυάθλε,
οὖν αὐτοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ πρεσβεύων ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ οἶκος.

Γινώσιν ἐνθεὶς τὴν ψυχὴν μου κάθαρὸν μου τὰς
φρένας, καὶ τῶν σῶν ἐντολῶν ἐργάτην Σῶτερ ἀ-
νάδειξον, ἵνα ἰσχύσω καταπαλαῖσαι τὰς ποικίλας
τῶν παθῶν μου ἐπαναστάσεις νικητικὸν ἀφθαρ-
σίας βραβεῖον δεξάμενος, πρεσβείας τοῦ σοῦ γεν-
ναίου ἀθλοφόρου Ζωσίμου φιλάνθρωπε· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἡμᾶς ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ συνεκαλέσατο,
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν, τῶν τὴν
ἐτήσιον μνήμην, καὶ πανύγην ἐπιτελούντων ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΘ' Ἰουνίου μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀπο-
στόλου Ἰούδα. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ Ἁγίου
μάρτυρος Ζωσίμου.

Ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ζήνων ἐν εἰρήνῃ τελεῖται.
Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου τοῦ με-
γάλου. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀσυγκρί-
του μαχαίρα τελεσθέντος.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις τοῦ Ἀποστόλου
Ἰούδα μάρτυρος Ζωσίμου Παΐσιου τοῦ μεγάλου, καὶ

τῶν λοιπῶν Ἁγίου τῆς ἡμέρας, καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων.

Ὅρα τοὺς βίους αὐτῶν εἰς Συναξαριστὴν Σάρδιος
Καλοκαιρινή, 1893 σελ. 153

Γ. Β. Α. Ἱερεὺς.

Ὡδὴ Ζ'. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκτινοδόλους αὐγαῖς, παμμάκαρ φωτιζόμενος,
αἴγλης ἀρχιφώτου, χύσει τὸ λαμπρὸν, θεὶς τὴν
οὐράνιον ἀπειλήφας, χαίρων ἀπόλαυσιν Μαρτύ-
ρων τὸ καύχημα.

Πυρὸς παμμάκαρ δυνατωτέραν φωτιζόμενος,
αἴγλης ἀρχυφώτου, χύσιν τε τῆς φλογός, ἀπερί-
στεπτος διέμεινας, πλάνης τοὺς ἀνθρακας, ἀπο-
σθένων πολυάθλε Ζώσιμε. Δόξα.

Ὁμολογίας σὺ τῷ στεφάνῳ Ζώσιμε, διέπρεψας
ἔργῳ, διέλεγξας λόγους τῶν δυσσεβῶν τοὺς πι-
στοὺς δὲ ἐβεβαίωσας, εὐλογημένος εἰ ὁ Θεός μου
κραυγάζων καὶ Κύριος. Καὶ νῦν.

Δελχμπρισμένη, δεδοξασμένη, ὑπερελάμπουσα
φέγγει παρθενίας Μήτηρ, Θεοῦ μετὰ σώματος
ἐγέννησας, καὶ ἐσπαργάνωσας τὴν ὀλμύχλη τὴν
γῆν σπαργανώσαντα. Ὡδὴ Η'.

Λόγῃ κεντιθέντα τὴν πλευράν, γενναῖε Ζώ-
σιμε, καὶ αἷμα βλύσαντα, Θεὸν ἐώρικας, ἀνθρω-
πον διὰ σπλάχνα χρηματίσαντα, καὶ κατετρώθη
τῷ αὐτοῦ γλυκίστῳ ἔρωτι ἀναμέλπων : Πάντα τὰ
ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡς κρίνον ὡς ρόδον, νοητόν, ὁρμαῖς τῶν ἀθλῶν

σου, εὐωδιάξεις ἡμᾶς διώκων χάριτι πάντοθεν, τὸ δυσώδες τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ παρορκῶν ἀνεβόας εὐωδεστάτη ψυχῇ, Εὐλογεῖται πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα Πατρί.

Νέος καρτερία τὸν πικρὸν, ὑπέστη θάνατον πυρὶ ὀπτώμενος, ὡς ἄρτος Ζώσιμε ἡδυστος, τοῦ τῶν ἔλων βασιλεύοντος· ὦ παριστάμενος ἐδόας, εὐλογημένη ψυχῇ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν.

Ἴδὸν πᾶσα Κόρη γενναῖε, ὡς προεφύτευας σὲ μακαρίζουσι Θεὸν μακάριον τέσσατα, μακαρίους ἐργαζόμενον τούτους προστάγμασιν, αὐτὸν ἀκολουθοῦντες πιστῶς καὶ βοῶντας πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Θ'.

Ἀπολλωνιέων ἡ πόλις σεῦ τοῖς σπαργάνοις, καὶ τοὺς ἄθλους μάρτυς ἐγκαυχᾶται ἀθλοφόρε, Ἐκκλησία τῶν προτοτέκνων δὲ μετὰ δικαίων ἔχουσα, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενοι.

Δῶμα ἐπουράνιον εὖρες, καὶ διαμένουσαν, πατρίδα ἀντὶ τῶν πολλῶν παθημάτων καὶ ξενιτείας, καὶ μετὰ δάσεως καὶ νῦν τρυφᾶς· καὶ νῦν τρυφᾶς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου πίστεως λαβόμενος τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Δόξα Πατρί.

Ὅλον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, θυσίαν ζῶσαν προ

σένεγκας, ὅλος τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, συγκληρονόμος ὤφθης καὶ μέτοχος· καὶ σὺν αὐτοῦ γηθόμενος, νῦν βασιλεύεις μάκαρ Ζώσιμε. Καὶ νῦν.

Σάρκα ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγος ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, μόνην Ἀγιωτέρα πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Καταβασίαι. Ἦχ. Δ'. Ὡδὴ Α'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ Λόγον ἐρεῦξομαι τῇ βασιλίδι Μητρὶ καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα· Ὡδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε· ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγῇ, θάλασσαν συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὡδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὡδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου οὐ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ στ'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, θεῦτε τὰς

χειρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν
δοξάζοντες. Ὡδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες παρὰ
τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως
πατήσαντες, χαίροντες ἔφαλλον· Ὑπερήμνητε, ὁ
τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπνύμενος, νῦν
δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, ἐγείρει
φάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι, λαμ-
παδοχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν Νόων
φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν Πανηγυρίν τῆς Θεο-
μήτορος, καὶ βοάτω· χαίροις, Παμμακάριστε, Θεο-
τόκε, ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχ. Β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ζωσίμου τοῦ Θεόφρονος, καὶ πανενδόξου μάρ-
τυρος, αὕτη ἐπέιδεν ἡμέρα, τὴν ἀθλησιν ἧς τὴν
μνήμην, λαμπρῶς νῦν ἐορτάσωμεν Χριστοῦ γὰρ
ἐπυρήθλησε, διανυστῶμεν προθύμως, πρὸς ἀρετῶν
εὐκαρπίαν.

Θεοτοκίον

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἀχραντε, βαστάσα σοι τὸν
Κύριον, τὸν τῇ ἀχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα

τὰ πάντα, Αὐτὸν Θεομακάριστε, ἱκέτευε ρυσθῆ-
ναι με, χειρὸς δολίου δράκοντος, τοῦ ἀναιδῶς
σπαράτοντος, τὴν ταπεινὴν μου καρδίαν εἰς ἡδο-
νὰς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἶνους Ἦχ. Α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων Ζωσίμου Θεοῦ τοὺς
ἄθλους, δεῦτε τιμήσωμεν, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει, ἡ
ἀέναος χάρις, Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου, καὶ γὰρ
κραταιῶς, τοὺς ἐχθροὺς τροποσάμενος, κατὰ πα-
θῶν, καὶ δαιμόνων, καὶ ὀδυνῶν, τὴν ἐξουσίαν
ἐκομίσατο.

Δις

Ἡ τῶν Λειψάνων σου κόνις, θαυμάτων βλύζει
πηγὰς, τῶν κεραυνῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ
κινδύνων τὴν λύτρωσιν, παρέχει διδὸς σὲ καὶ νῦν
πάμμακάριστε, Ζώσιμε, ἡ σὴ πατρίς, ἱκετεύει
ὅπως ἀεὶ, διασώζηται τῆς βλάβης αὐτῆς.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ Θεοῦ μάρτυρος,
εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν,
φιλέορτοι τιμῶντες, φαιδρὰν ἐορτήν, τῆς αὐτοῦ
τελειώσεως, ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν,
τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ. Δόξα. Ἦχ. Α'.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χο-
ρεύουσιν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ μάρτυρος Ζωσίμου· καὶ
τῶν ἀπολλονιαίων ἡ πόλις πιστῶς πανηγυρίζει,
καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ : Χαίροις πανεύφημε, ὁ τοῦ
πολυπλόκου Βελίαρ τὰ ἔνεδρα τροπώσμενος. χαί-
ροις στρατιῶτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως καὶ Σωτῆ-

ρος ἡμῶν· ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρε-
φάμενος, χαίρεις Μαρτύρων ἐγκαλῶπισμα, καὶ
πρέσβευε λυτρωθῆναι, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς
ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε
τῶν ἁγνῶν λαγόνων σου σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία
Παρθένα.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὴν 19 Ἰουνίου ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ἀπο-
στόλου Ἰούδα. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου
τοῦ Μεγάλου, καὶ τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Ζω-
σίμου Ἀπολυτ. Ἀπ. Ἰούδα.

Ἦχ. Α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σὲ συγγενῇ ὦ Ἰούδα εἰδότες, καὶ
Μάρτυρα στερρὸν ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην
πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηράσαντα· ὅθεν σή-
μερον τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες ἁ-
μαρτημάτων τὴν λύσιν εὐχαῖς σου λαμβάνωμεν.

Τοῦ Ὁσίου Παΐσιου Ἦχ. Δ'.

Ὁ ἑνσαρκος Ἀγγελος, τῶν Μοναστῶν κορω-
νίς, ὁ ἄσαρκος ἄνθρωπος, τῶν οὐρανῶν οἰκιστής,
ὁ θεῖος Παῖσιος, χαίρει τῇ αὐτοῦ μνήμῃ. σὺν
ἡμῖν ἐορτάζων, νέμει τοῖς κοπιῶσι δι' αὐτῶν θείαν

χάριν, διὸ ἐν προθυμίᾳ πολλῇ τοῦτον δοξάσωμεν.

Ἀγ. Ζωσίμου Ἦχ. Δ'.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος ὠραῖζόμενος, Κυρίῳ
παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, αἰδίδιμε Ζώ-
σιμε· ὅθεν σὺν Ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χο-
ρείαις, ἄδῳς τῇ Τρισαγίῳ, καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ,
διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς σῶζε τοὺς δούλους σου.

Κοντ. Ἀπ. Ἰούδα Ἦχ. Α'.

Ἐκ ρίζης εὐκλεοῦς, Θεοδώρητον κλῆμα, ἀνέ-
τειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα Ἀπόστολε
Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κῆρυξ πάνσοφε, τρέφων
ἅπαντας, κόσμου καρπούς σου τῶν λόγων, τὴν
Ὁρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων ὡς μύστης
τῆς χάριτος. Κοντ. Ὁσίου Παΐσιου Ἦχ. Πλ. Δ'.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολιοῦχον καὶ κοσμήτορα,
ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ ἐνθέοις ἁσμασιν, ὡς ἱσαγγ-
γελον καὶ γνήσιον Χριστοῦ φίλον, τὸν Θεόσοφον
φημί Θεῖον Παῖσιον, μοναστῶν καὶ ἀσκητῶν τὸ
θεῖον καύχημα. Τούτῳ κράζοντες. Χαίρεις Πά-
τερ Παῖσιε.

Κοντ. Ἀγ. Ζωσίμου. Ἦχ. Β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν πλάνην τεμὼν τὸ κράτος τῇ ἐνστάσει σου,
καὶ νίκης λαβὼν τὸ στέφος τῇ ἀθλήσει σου, τοὺς
Ἀγγέλους ἐνδοξε συναγγάλει Ζώσιμε πανεύφημε,
σὺν αὐτοῦ, Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύων ἀπαύστως
ὅτι ἐρ πάντων ἡμῶν.

Μεγαλυνάρια Ὁσίου Παΐσιου Ἀγ. Ζωσίμου.

Τοὺς ἐπιτελοῦντας χαρμονικῶς, σοῦ τὴν θείαν μνήμην, καὶ καλοῦντας σε βοηθόν, σκέπε φρούρει τούτους, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης Παῖσιε τρισμάκαρ Ὁσίων καύχημα.

Ἄστρον ἀνατέταλκε φαινόν, ἐξ Ἀπωλλωνίας, ὁ πολυάθλος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς καὶ φωτίζει, πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος Ζώσιμος ὁ θεῖος ὃν νῦν γεραίρωμεν.

Σημ. Ὁσίου Παΐσιου Ἀκολουθία 1893 Σάρδος εἰς χεῖρας μου Γ. Α. Β. Ἱερεὺς.

Εὐχασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, οἶδαμεν ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐὰν τις αὐτῷ νομίμως χρήται· εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις, δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατραλώαις καὶ μητραλώαις, ἀνδροφόνοις, πόρνοις, ἄρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴτι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται· κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν· τὸ πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν·

ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ· ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Δ' ἐβδομάδος
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστὶ· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικος ἐστὶ. Εἰ οὖν ἐν τῷ ἁδίκῳ μαμμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; Καὶ εἰ ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ, πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει; Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ. Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλόν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Βίος τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ζωσίμου.

Εὐλόγησον Πάτερ. Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων.

Οὗτος ὁ ἐνδοξος τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, ἦτο κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ ἡγεμόνος τῆς ἐν Πισσιδεΐᾳ Ἀντιοχείας Δομετιανοῦ

ἐν ἔτι 98 καταγόμενος ἀπὸ τὴν Ἀπολλωνιάδα τὴν ἐν Σωζοπόλει εὐρισκομένην. Ρίψας τὰ ὅπλα κατέφυγεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔλαβε τὸ Ἅγιον Βάπτισμα. Ὅθεν ἐφέρθη εἰς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ ἐπειδὴ ὡμολόγησεν ἑαυτὸν ὅτι εἶναι Χριστιανός, ἐκρέμασεν αὐτὸν καὶ ἐξέσχυσαν, μετὰ ταῦτα τὸν ἐτάνυσαν ἀπὸ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ σώματος ἔδειραν αὐτόν· ἔπειτα τὸν ἥπλωσαν ἐπάνω εἰς κράββατον σιδηροῦν πεφυρακτωμένον. Ἐπειδὴ ὁμως ἡ φωτιὰ μετεβλήθη εἰς δρόσον, πολλοὶ Ἕλληνες παρόντες ἐκεῖ, καταπλάγησαν διὰ τὸ παράδοξον αὐτὸ θαῦμα καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν· ὕστερον ἐκάρφωσαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀγίου ὑποδήματα, καὶ δέσαντες αὐτὸν εἰς πωλάρια, τὸν ἐβίαζον νὰ τρέχῃ κατόπιν εἰς τὸν ἡγεμόνα, ὅστις μετέβαινε εἰς τὴν πόλιν τῶν Κανανιτῶν. Ὅθεν ὁ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς, ὅχι μόνον ἔτρεχεν, ἀλλὰ καὶ ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας νηστικός· κατὰ πρόνοιαν ὁμως Θεοῦ ἐφάνησαν εἰς τὸν Ἅγιον δύο παιδιά, καὶ τὸ μὲν ἔδωκεν ἄρτον εἰς αὐτόν, τὸ δὲ ἄλλο τὸ ἔφερε νερὸν εἰς ἀγγεῖον, τὰ ὁποῖα λαβὼν ὁ μάρτυς, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε. Μετὰ ταῦτα ἐφέρθη ὁ Ἅγιος πάλιν εἰς ἐξέτασιν, καὶ πάλιν κρεματοθεὶς ἐξεσχύσθη τελευταῖον δὲ ἀποκεφαλίσθεις ἔλαβε παρὰ Κυρίου τὸν τοῦ Μαρτυρίου τῆς δόξης ἀφθαρτον στέφανον.

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ ἀθλητῆς τοῦ Χριστοῦ Ζώσιμος ἐθουσιάσθη ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ σήμερον ἡ Ἐκκλησία μας ἐγκωμιάζει τὸν μέγαν ἑραστήν καὶ ἀδάμαντα τῆς ὀρθοδοξίας ἀθλητικώτατον καὶ τροπαιοφόρον στρατιώτην τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως καὶ δοξάζεται ἐν οὐρανῷ εἰς τὸν χορὸν τῶν ἀγωνιστῶν Μαρτύρων, καὶ εἰς τὴν γῆν καὶ πᾶσαν ὑφήλιον τὸ ὑψηλὸν καὶ Ἅγιόν του ὄνομα· οὐ ταῖς πρεσβείαις τοῦ ἀθλητικωτάτου μάρτυρος Ζωσίμου, τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Γένοιτο.

Εἰς ἐμέ. Ὅρα Συναξαριστῆς Σάρδιος Καλοκαιρινῇ Ἀθῆναι 1893 Γ. Α. Β. Ἱερεὺς.

20 Ἰουνίου. Τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου ἐπ. Πατάρων. Ἡχ. Α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις ἀοράτως παρίσταντο, ὅτε τῷ Θεῷ ἱερούργεις, Ἱεράρχα Μεθόδιε· καιρῷ δὲ τῆς ἀθλήσεως τῆς σῆς, ὀρῶσαι τοὺς ἀγῶνας σου σοφές, διπλοῖς στέφεσι τὴν κάραν καταστρέφουσαι ἔφαλλον, δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ σὲ ἀναδείξαντι λαμπρῶς, τύπον ἀγιότητος.

Κοντάκιον. Ἡχος Δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ἐν ἱεροῦσιν Ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ Θεοφόρε, τῶν ἀσκητῶν συνόμιλος γενόμενος, ὅθεν συναγάλλη νῦν, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, Πάτερ εὐφρανόμενος, ἐν τοῖς ἐπουρα-

νίοις, Μεθόδιε ἔνδοξε σοφέ, σῶζε τοὺς πόθῳ τι-
μῶντας τὴν μνήμην σου.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν Ἱερομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς οἰκου-
μένης τὸν ἀκήρατον βοηθόν, τὸν λαμπρὸν φω-
στήρα, καὶ θεῖον Ἱεράρχην, Μεθόδιον τὸν μέγαν
πάντες τιμῶμεν.

21 Ἰουνίου. Ἱερομάρ. Ἰουλιανοῦ καὶ νεομάρτυρος
Νικήτα τοῦ Νυσιρίου ἐν ἔτει 1732. Ἀπολ. Ἦχ.

Α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Νησύρου τὸν γόνον, καὶ τῆς Χίου τὸ
καύχημα, τὸν φρουρὸν Αἰγίου πελάγους Νικήταν
τὸν ἔνδοξον, ὑμνήσωμεν συμφάνως οἱ πιστοί :
βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς : Σαῖς λιταῖς τοὺς
τὴν σὴν μνήμην, ἐπιτελοῦντες σῶζε καὶ βοῶντας
σοί. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ
στεφανώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σὲ ἡμῖν
πρέσβυν ἀκοίμητον.

Κοντάκιον. Ἦχος Δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Νεοφανῆς ὥστερ ἄστὴρ ἀθλοφόρε, ἐξηνατείλας
τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν εὐσεβῶς καταύγασας τὰ
πρόσωπα, πόθῳ εὐφημοῦντων σε, καὶ τελούντων
Νικήτα, τῆς στερρᾶς ἀθλήσεως, τὴν ὑπέρλαμ-
προν μνήμην, καὶ ἐκδοώντων δόξα σοι Χριστέ
τῷ τὸν ὀπλίτην τὸν σὸν στεφανώσαντι.

Κοντάκιον Ἀγίου Ἰουλιανοῦ. Ἦχ. Β'.

Τὸν εὐσεβεῖας ἀήτητον στρατιώτην, καὶ ἀλη-

θείας συνήγορον καὶ ὀπλίτην, πάντες ἐπαξίως εὐ-
φημήσωμεν, Ἰουλιανὸν τὸν μέγαν σήμερον, καὶ
πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν. Ἰκέτευε Χριστὸν ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Μεγαλυνάριον.

Νίκης διαδήματι κατ' ἐχθρῶν, ἐστέφθης Νι-
κήτα φερωνύμως παρὰ Χριστοῦ, καὶ νῦν σὺν Μαρ-
τύρων τοῖς δήμοις ἀθλοφόρε, γηθόμενος ἀφρά-
στως αὐτοῦ παρίστασαι.

Ἀκολουθία Ἀγίου Νικήτα Σάμος 1910

Γ. Α. Β. Ἱερεὺς.

Ὁμιλία περὶ Ἐλεημοσύνης.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Διάλογος διηγεῖται ὅτι
μίαν ἡμέραν ἔδωκε εἰς ἓνα πτωχὸν τρεῖς φορές
ἐλεημοσύνην, ὕστερον ἀπὸ τὸν ἱερὸν Νικητῆρα ὅπου
ἔκαμεν ὡς Ἀρχιερεὺς καὶ ἐκάλεσεν καὶ 12 πτω-
χοὺς νὰ συμφάγουν, καὶ τοὺς μετροῦν καὶ τοὺς
εὗρίσκει 13, βλέπων τὴν μορφὴν τοῦ δεκάτου τρί-
του, δὲν εἶχε καμμίαν ἀνθρωπίνην ὁμοιότητα,
μανθάνων ὅτι αὐτὸς ἦτο ὅπου τοῦ ἦλθε τὴν ἡμέ-
ραν ἐκείνην καὶ ἔλαβε 3 φορές ἐλεημοσύνην, ὅπου
ἦτο ὁ Ἅγιος Ἀγγελος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν
Θεόν, καὶ τοῦ ὑποσχέθη ὅτι θὰ εἶναι φύλαξ εἰς
δλὴν του τὴν ζωὴν, νὰ τὸν διαφυλάττῃ. Ἐγραψε
δὲ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος αὐτὸ τὸ ρητὸν μὲ πίστιν
Χριστιανικὴν. Ἐπάνω εἰς μίαν πλάκαν τοῦ μνή-
ματός του πρὸς ἐνθύμησιν τρία τινά. Εἶχα, ἔχω,

ἔχασα, δηλαδή εἶχα καὶ ἐξόδιαζα ἐνθὲν κακεί-
θεν, ἔχω τὰ ὅσα ἔδωσα ὡς ἐλεημοσύνην, ἔχασα
τὰ ὅσα μετὰ θάνατόν μου ἄφησα, ὥστε ὅσα ἀφί-
σαμεν μετὰ θάνατον ὅλα εἶναι χαμένα, ὅσα ἐξο-
δεύσαμεν εἰς φαγοπότια διασκεδάσεις χοροὺς καὶ
φορέματα ἄπρεπα οἶνους καλοὺς· εἶναι ὅλα μά-
ταια, καὶ ὅσα ἐδώσαμεν μὲ τὰς χεῖρας μας εἰς
ἐλεημοσύνην, τὰ εὐρίσκομεν ἔμπροσθέν μας ἐκα-
τονταπλασίονα καὶ κληρονομοῦμεν αἰωνίως τὸν
Παράδεισον.

Τιθέριος ὁ Βασιλεὺς ἔδιδε καὶ αὐτὸς πλουσιο-
παρόχως ἐλεημοσύνην, ἡ σύζυγός του τὸν ἐμά-
λωνε σκληρὰ διότι φθείρει τὸ θησαυροφυλάκιον,
αὐτὸς τῆς ἔλεγε μὴ φοβεῖσαι, διότι ὅποιος δίδει
εἰς τοὺς πτωχοὺς, δανίζει τῷ Θεῷ καὶ ἀπολαμβάνει
πολλὰ οὐράνια καὶ ἐπίγεια. Μίαν ἡμέραν περι-
πατῶν εἰς τὴν Βασιλικὴν αὐλὴν, βλέπει ἓνα μάρ-
μαρον καὶ εἶχε ἐπάνω τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυ-
ροῦ, τοῦ ἐκακοφάνη νὰ πατεῖτε ὁ τίμιος Σταυρὸς,
καὶ προσταγή νὰ εὐγῇ τὸ μάρμαρον, καὶ βλέπει
ὑποκάτω ἄλλο μάρμαρον, μὲ τὸ ἴδιον σημεῖον τοῦ
Σταυροῦ, εὐγάζει καὶ τὸ τρίτον μάρμαρον καὶ
εὐρίσκει ἓνα κατάστημα γεμάτον ἀπὸ χρυσοῦ καὶ
ἀργύριον, νομίσματα χρήματα καὶ πέτρες πολυ-
τίμους ἀμετρίτους μεγάλης ἀξίας, βλέπετε ἀγα-
πητοί μου ποῖαν ἀξίαν ἔχει ἡ ἐλεημοσύνη τί με-
γάλον θησαυρὸν τοῦ ἔστειλε ὁ Πανάγαθος Θεός,

τότε ἡ γυνή του καὶ πάντες οἱ αὐλικοὶ ἐθαύμα-
σαν τὴν μεγάλην καὶ πλουσιοπάροχον δωρεάν τοῦ
ἐλεήμονος Θεοῦ.

Ὁ Σολομών κατεσκεύασε τὸ θαυμαστὸν ἐ-
κείνο τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ εἰς Ἱερσόλυμα ἀπὸ ξύλον
ἐλαίας, συμβολίζων ὅτι διὰ τῆς ἐλεημοσύνης εἰ-
σερχόμεθα εἰς τὸν θεῖον Οὐράνιον ναόν. Ὁ Χρι-
στός μας εἰς τὸ ὅρος τῶν Ἑλαιῶν ἀνελήφθη, καὶ
ἡμεῖς διὰ τῆς ἐλεημοσύνης ἀναβαίνομεν εἰς τὸν
οὐρανόν. Ἡ περιστέρᾳ μὲ κλάδον ἐλαίας ἔφερε
εἰς τὸν Νῶε σημεῖον, ὅτι μὲ τὴν ἐλεημοσύνην
παύουσιν ὅλοι οἱ κατακλυσμοὶ τῶν παθῶν.

Ἀκούεις εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τὴν παρα-
βολὴν τοῦ ἀσπλάχνου πλουσίου καὶ τὴν πείναν
καὶ δυστυχίαν καὶ ἀθλιότητα τοῦ πτωχοῦ καὶ κα-
ταφρονημένου Λαζάρου, καὶ ὅτι μετὰ θάνατον ὁ
πλούσιος ἐτιγανίζετο εἰς τὴν κόλασιν, καὶ ὁ πτω-
χὸς Λάζαρος εὐρίσκετο χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος
εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ εἰς τὸν Παράδει-
σον, εἰς τὸν χορὸν τῶν δικαίων. Λέγει ὁ Ἅγιος
Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὅτι εἶναι ἀδύνατον χωρὶς
ἐλεημοσύνην νὰ σοθῶμεν, ὅσα καλὰ καὶ ἂν κά-
μωμεν, νὰ ἴδωμεν τὸν Παράδεισον, καθὼς οἱ ἰα-
τροὶ ἰατρεύουσιν τὰς πληγὰς τῆς ἀσθενείας μας,
οὕτω καὶ οἱ πτωχοὶ μᾶς ἐξαλείφουσι τὰς πλη-
γὰς τῆς ἁμαρτίας μας.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Καθὼς τὸ ὕδωρ σβύνει τὴν φωτιάν, οὕτω καὶ ἡ ἐλεημοσύνη τὴν ἁμαρτίαν, εὐρίσκομεν φιάνθρωπον τὸν Θεόν, ὅταν καὶ ἡμεῖς εἴμεθα εὖσπλαχνοὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς, δὲν συνάγομεν ἐκεῖνα ὅπου δὲν ἐσκορπίσαμεν, δὲν θερρίζωμεν ἐκεῖνα ὅπου δὲν ἐσπείραμεν, ἂν δὲν βλέψωμεν μὲ συμπάθειαν δὲν μᾶς βλέπει ὁ Θεὸς μὲ ἰλαρότητα, μᾶς βδελύσσεται καὶ ἀποστρέφεται ὁ δι' ἡμᾶς πτωχεύσας Χριστός. Λέγει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ὅταν κάμῃς τράπεζαν μὴ καλεῖς τοὺς φίλους σου, ἢ τοὺς συγγενεῖς σου, ἢ τοὺς ἀδελφούς σου, ἀλλὰ νὰ καλέσῃς τοὺς πτωχοὺς, τοὺς ἀναπήρους τοὺς τυφλοὺς, καὶ τότε εἶσαι μακάριος, διότι αὐτοὶ δὲν ἔχουν νὰ σοῦ ἀνταποδώσουν τὴν εὐεργεσίαν καὶ θέλει σοῦ ἀνταποδώσῃ πλουσιοπαρόχως ὁ Δεσπότης Χριστός, ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων, γράφων ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρὸς Φιλιππαίους τὴν Ἐλεημοσύνην ὁσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, λοιπὸν ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι ἡ σκάλα καὶ ἡ θύρα ὅπου ἀνοίγει, καὶ εἰσέρχονται οἱ ἐλεήμονες εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, διότι ὁ Κύριος δὲν ἐξετάζει οὔτε τὰ ὀλίγα οὔτε τὰ πολλὰ, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἐκάστου ὡς τῆς χήρας τὰ λεπτὰ ὑπερέβησαν τοὺς θησαυροὺς τῶν πλουσίων, διότι ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἐπρόσφερε, ἡ

χήρα τὴν θυσίαν ταύτην.

Ὅμ. εἰς τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου Ἰουνίου 24
Εὐλόγησον Πάτερ.

Ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία ἐορτάζει μία ἐκ τῆς ἐορτῆς τοῦ Προδρόμου, ἥτοι τὸ Σεβαστὸν Γενέθλιόν του, ὅτι ἀπὸ σήμερον θέλομεν μῆνας 6 ἕως τὴν Κοσμοχαρμόσουνον Γέννησιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ἀλλὰ δυστυχῶς, καὶ μετὰ μεγάλης μου λύπης, βλέπω τὴν σημερινὴν ἡμέραν ὅχι ἐορτὴν τοῦ Προδρόμου, ἀλλὰ νὰ τὴν ἔχουν οἱ ἄνθρωποι ἐορτὴν σατανικὴν, νὰ λέγουν τοῦ Κλειδῶνου, νὰ κάμουν τὰς δεισδαιμονίας των τὰ σατανικά των ἔθιμα, νὰ προσκυνοῦν τὸν Θεὸν τοῦ Βαάλ. Ἐχουν ἀφίσει μικροὶ καὶ μεγάλοι τὸν ἀληθινὸν Θεόν, καὶ τρέχουν εἰς τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὸ σκότος, τὰ εὐλογημένα γύναια, ἐπεκράτησε αὕτη ἡ συνήθεια εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἐσπέρας νὰ ἄπτουν φωτιές, νὰ πηδοῦν ὡς ἄλογα καὶ τετράποδα ζῷα, καὶ λίαν πρωτὶ, νὰ ἀρχίζουν ἐκεῖνα ὅπου δὲν περιγράφονται, καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν μὲ διάφορα σατανικά καὶ γελοιοῦσά ἄσματα, νὰ φανερωθῇ ἐκάστου ἡ τύχη τὴν ἡμέραν ἐκείνην διὰ τὸ μέλλον τῆς ἀποκαταστάσεως! αὐτὰ γίνονται εἰς ὅλας τὰς συνοικίας συνάζονται τὰ κορᾶσια ὅπου ἔχει κατασκευάσει ἐκάστη μερικὰ τραγουδάκια καὶ ἀρχίζει ἡ πανήγυρις τοῦ Κλει-

δώνου, διότι κλείνονται μέσα μυστικῶς, καὶ ἔχουν ἓνα κανάτι, καὶ ἔχουν μέσα διάφορα πράγματα κλεισμένα, καὶ ἔχουν ἓνα μικρὸν ἀγοράκι ἕως 7 ἐτῶν, καὶ ἐβγάζει ἓνα κόκον σίτου ἥτε ἄλλου τι-
τός, καὶ λέγουν τὸ τραγουδάκι του.

Φόβος καὶ τρόμος σὲ καταλαμβάνη Χριστιανέ, μόνον νὰ ἀκούῃς τὰ τοιαῦτα πόσον μάλλον καὶ νὰ τὰ κάμνῃς, καὶ νὰ λέγῃσαι, Χριστιανὸς νὰ προσέρχῃσαι εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, νὰ μεταλαμβάνῃς ἀσυνειδήτως τῶν ἀχράν-
των Μυστηρίων. Νὰ πηγαίνουν ὥραν μεσημέριαν εἰς τὸ φρέαρ νὰ πέρνουν νερὸν ἀμίλητον νὰ ἔχουν κλειδωμένον τὸ στόμα νὰ μὴν ὁμιλήσουν. Ἐτε-
ραι πέρνουν τὴν ὥραν ἐκείνην ἓνα Καθρέπτῃν μαζὺ των, καὶ κυτάζουν μέσα εἰς τὸ φρέαρ! αὐτὰ εἶναι ὑπερβολικά, ἀλλὰ εἶναι καὶ γνωστὰ καὶ τη-
ροῦνται, διότι γνωρίζω καλῶς, καὶ τὰ βλέπω ὀφθαλμοφανῶς, καὶ τὰ ἀκούω ὅπου δίδουν τὰς συμβουλὰς τὰ Γραῖδια τὰ ὠραῖα αὐτὰ μαθήματα, νὰ πάρουν καλοὺς συζύγους.

Τὸ σιτάρι τῶν Ἀγίων Θεοδώρων εἰς τὸ προ-
σκεφάλον, εἶναι ἄλλο μάθημα. Βδέλυγμα Κυ-
ρίου, καὶ φοδερὰ καταδίκη ἀναμένει τοὺς τοιού-
τους, πρόσωπον Κυρίου δὲν θὰ ἰδοῦν ἂν καὶ μύρια καλὰ καὶ πλείσταις ἀγαθοεργίαις κάμνῃς μα-
ταίως κοπιᾷσεις. Ἡ σὶ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἀπηγορεύει μὲ μεγάλον ἐπιτίμιον, καὶ καταδικά-

ζει, τοὺς μὲν Ἱερεῖς εἰς καθαίρεσιν, τοὺς δὲ λαϊ-
κοὺς εἰς ἀφορισμόν, νὰ εἶναι μόνον ὡς ἀκροαταὶ
ἀπὸ περιέργειαν.

Ἄς ἐπικαλεσθῶμεν, οἱ ἔχοντες τὸν φόβον τοῦ
Θεοῦ εἰς τὰς καρδίας των καὶ τιμῶντες τὸ σεβά-
σμιον Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου, νὰ φωτίσῃ τοὺς
ἐσκοτισμένους τὴν ἁμαρτίαν, νὰ ἔλθουν εἰς μετάνοιαν, πλὴν κλείσῃ ἡ θύρα τῆς μετανοίας, ὅπου
ὁ Κύριος νὰ γείνη ἰλεως νὰ μᾶς συγχωρήσῃ τὰς
ἁμαρτίας. Γένοιτο.

Αἱ Κρεοφαγίαι ἡμέραι τοῦ Ἑτους.

Πάσχα. Ἀπασα ἡ Διακαινήσιμος Ἑβδομάς ἕως
τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.

Ἡ Πεντηκοστὴ Ἑβδομάς, τῶν Χριστουγέννων
καὶ Θεοφανείων, ἐν ᾗ ἐν ἡμέρᾳ τύχη, οὐδεμία
ἄλλη ἡμέρα ἔχει κατάλυσιν εἰς πάντα.

Εἰς ἰχθύας τὰς Θεομητορικὰς Ἑορτὰς τὸ Γε-
νέθλιον τὰ Εἰσόδια ἡ δευτέρα ἡμέρα τῶν Χρι-
στουγέννων Ἀγίου Βασιλείου Προδρόμου 7 Ἰα-
νουαρίου τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς
Μεσοπεντηκοστῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα. Τὸ Γε-
νέθλιον τοῦ Προδρόμου τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀ-
ποστόλων Μεταμορφώσεως καὶ Κοιμήσεως ταῖς
τῆς Θεοτόκου.

Εἰς ἔλαιον τὰς Μ. ἑορτὰς τῶν Ἀγίων τῶν ἑορ-
ταζομένων τῶν ἐχόντων Ἀργίαν.

Κακῶς ἔχουν γράψῃ εἰς τὸ Ὁρολόγιον τὸ δω-

δεκαήμερον, καὶ εἰς τὸ Τριώδιον κατάλυσις εἰς πάντα ὄρα φῶς εἰς Ἱερὸν Πηδάλιον. Ἄπαξ Κατάλυσις ἰχθύος τὴν Μεγ. Τεσσαρακοστὴν οὕτω διεκελεύουσιν οἱ ἱεροὶ Κανόνες.

Προηγείται τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Εὐχὴ εἰς τὸν Κύριον.

Κύριε Θεὲ Παντοκράτωρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Σὺ ὅστις ἦλθες εἰς τὸν κόσμον καὶ ἔγινες ἄνθρωπος ὅμοιος μὲ ἡμᾶς, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, Σὺ ὅστις εἶπες ὅτι γίνεται χαρὰ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς δι' ἓνα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα, παρὰ δι' ἑνενήκοντα ἑννέα δικαίους. Σὺ ὅστις ἀδιαλείπτως κυβερνᾷς ἡμᾶς ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰσάκουσον καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δούλων σου δεομένων ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἔξομολογούμεθα ἐνώπιον τῆς μεγαλωσύνης σου, τὸ ἀμέτρητον πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἠμάρτομεν. Ὁ Θεός, ἡγομήσαμεν, ἠδικήσαμεν καὶ ἐφάνημεν ἀγνώμονες πρὸς Σὲ τὸν Ὑψιστον, Εὐεργέτην τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Διὰ τοῦτο σὲ παρακαλοῦμεν νὰ εἰσακούσῃς τῆς διήσεώς μας καὶ νὰ ἀφήσῃς τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἁμαρτίας μας, συγχωρῶν πᾶν ἔτι ἡμάρτωμεν ἀπὸ ἀρχῆς τῆς ζωῆς μας μέχρι τῆς ὥρας ταύτης. Γνωρίζομεν δὲ ὅτι ἐὰν θελήσῃς νὰ μᾶς θέσῃς εἰς κρίσιν θὰ μᾶς εὖρης ἀξιόους τῆς αἰωνίου καταδίκης. Διὰ τοῦτο καταφεύγομεν εἰς τὴν εὐσπλαγ-

νίαν σου καὶ σὲ παρακαλοῦμεν διὰ τὰ πάθη σου τὰ σεπτὰ, καὶ τὰ τίμια, καὶ διὰ τοῦ τιμίου σου αἵματος, τὸ ὅποῖον ἐχύθη ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, νὰ γίνῃς ἰλεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς ὥρας ταύτης. Εὐδόκησον Πανοικτεῖρμων Κύριε, ὅπως ζήσωμεν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, ἐν μετανοίᾳ ἐν ὑπακοῇ καὶ ἀφοσιώσει, εἰς τὸ Πανάγιον θέλημά σου. Εὐδόκησον Πανοικτεῖρμων Κύριε καὶ ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ νὰ ἀποκαλύψῃς τὸ σωτήριόν σου θέλημα, νὰ ριζώσῃς αὐτὸ ἐντὸς τῶν καρδιῶν ἡμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Διὰ νὰ ἀξιωθῶμεν ἡμεῖς ἀπερχόμενοι ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου νὰ ἀποφύγωμεν τὴν αἰώνιον καταδίκην, νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν Βασιλείαν σου, νὰ δοξάζωμεν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ καὶ εἰς τοὺς Αἰῶνας τῶν Αἰώνων. Ἀμήν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΤΕΡΗΣ

Ἀδελφὸς ἐν Χριστῷ Ἱερεὺς Ἐφημέριος
Ὁσίου Μελετίου. Ἀθῆναι 1927.

Πρὸς τοὺς

εὐλαβεῖς καὶ Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

Ἐχω ἀφορμὴν ὡς πνευματικὸς σας ἀδελφὸς νὰ εἶπω εἰς τὸ ποιμνιόν μου καὶ εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ ἀδελφούς, ὅτι βλέπω μεγάλην ἀδιαφορίαν εἰς τὰ θρη-

σκευτικά μας βιβλία καὶ νὰ καταγίνωνται εἰς τὰ μυθιστορημάτων οἱ ὁμόδοξοί μας ἀδελφοί, ὁ δὲ κλῆρος νὰ ἀδιαφορῇ. Νὰ τιμῶμεν τὴν ἀνηθικότητα καὶ νὰ περιφρονοῦμεν τὰ ὥραϊα καὶ Ἁγία λόγια, τοὺς βίους καὶ τὴν πολιτείαν τῶν Ἁγίων μας. Νομίζω εἶναι ἀνεγνωρισμένοι οἱ Ἅγιοί μας. Ὁ Ὅσιος Μελέτιος, Ἅγιος Αἰμιλιανός, Ἰωάσαφ Βασιλεὺς Ἰνδίας Λουκάς ὁ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος, Διονύσιος Ἀρχ. Αἰγίνης, Γεράσιμος Κεφαλληνίας, Ἀλέξανδρος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Ἅγιος Σπυρίδων, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, Ἱερόθεος Ἀθηνῶν Πελαγία Μυριδιώτισσα, ἡ Ἁγία Σκέπη τῆς Θεοτόκου τὸ Ἄξιον ἐστὶ κτλ. Ἅγιος Πολύκαρπος, εἶναι πολλοὶ Ἅγιοι ὅπου ὑστεροῦνται τὰς ἱερὰς Ἀκολουθίας των ἐνῶ ὑπάρχουν καὶ Ναοὶ ἐπ' ὀνόματί των ἔπρεπε νὰ ἔχουν καὶ Ἀκολουθίαν, πρὸς τιμὴν των καὶ εὐλάβειαν τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς εὐρίσκονται ὑπὸ ἀμέλειαν τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.

Δεχθῆτε ἀδελφοί τὰς ὑμετέρας εὐχὰς καὶ εὐλογίας καὶ εὐχεσθε εἰς τὸν Κύριον νὰ φανῶ ἄξιος ζηλωτὴς τῆς ἀποστολῆς μου ὑπήκοον τέκνον τοῦ Παναγίου Θεοῦ. Γένοιτο.

Ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΤΕΡΗΣ Ἱερεύς

Εὐρίσκονται παρ' ἐμοὶ αἱ ἑξῆς. Ἀκολουθία Ἁγ. Λογγίνου Πελαγίας Νικολάου τοῦ Νέου Νικήτα Φανουρίου. Αἰμιλιανοῦ, Εὐσταθίου, Θεράποντος Μοδέστου. Ζωσίμου Ἀντωνίου τοῦ Νέου, Ἀθανασίας Αἰγηνίτιδος, Χαιρετισμοὶ ὅλης τῆς Ἑβδομάδος, Ἁγίων Πάντων Εὐρέσεως Εὐαγγελιστρίας καὶ διαφόρων ἄλλων Ἁγίων.